Diumenge 31 (C) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 19,1-10): En aquell temps, Jesús va entrar a Jericó i travessava la ciutat. Hi havia un home que es deia Zaqueu, cap de publicans. Era un home ric. Zaqueu buscava de veure qui era Jesús, però la gentada li ho impedia, perquè era petit d'estatura. Llavors s'avançà corrent i es va enfilar dalt d'un sicòmor per poder veure Jesús, que havia de passar per allí. Quan Jesús va arribar en aquell indret, alçà els ulls i li digué: «Zaqueu, baixa de pressa, que avui m'haig d'hostatjar a casa teva». Ell baixà de pressa i el va acollir amb alegria (...).

Jesús, el nostre vertader Tresor

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui "m'haig d'hostatjar a casa teva". Aquestes paraules són un estímul eficaç per tal d'acollir Jesús ressuscitat, camí segur per a trobar plenitud de vida i felicitat. De fet, l'autèntica realització de l'home i la seva vertadera alegria no es troben en el poder, en l'èxit, en el diner, sinó solament en Déu.

Zaqueu ho té tot. Per aquest motiu el seu desig de veure Jesús és sorprenent. Què l'impulsa a intentar trobar-se amb ell? Se n'adona que tot el que posseeix no li basta; sent el desig d'anar més enllà. Vol veure a aquest Jesús. Però Zaqueu, tot i sent ric i poderós, és baix d'estatura. Per això, corre, puja a un arbre. No li importa fer el ridícul. I Jesús arriba, alça la mirada envers ell i el crida pel seu nom. Res no és impossible per a Déu.

—D'aquesta trobada sorgeix una vida nova per a Zaqueu: ha trobat el vertader tresor, perquè el Tresor —que és Jesús— l'ha trobat a ell.